

# 15 lat po wodnej rewolucji w Cochabambie

10 maja 2015

Piętnaście lat temu w kwietniu 2000 roku mieszkańcy boliwijskiej Cochabamby odnieśli niezwykle zwycięstwo w konfrontacji z jedną z najbardziej wpływowych międzynarodowych korporacji na świecie i polityką ekonomiczną dyktatora Hugo Banzeru Suáreza. Zdarzenia jakie rozegrały się po zamachu na dobrostan lokalnej społeczności przeszły do historii pod nazwą Wodnego Powstania w Cochabambie lub po prostu „Wojny o wodę”. Próba prywatyzacji zaopatrzenia w wodę, a nawet zbieranej na prywatny użytek deszczówki podjęta przez inżynierską korporację Bechtel i jej gospodarczych sojuszników odwróciła się przeciw niej, kiedy mieszkańcy Cochabamby, w przeważającej części Indianie i Metysi, stawili opór siłom rządowym, wypędzili firmę ze swojej ojczyzny i odzyskali nadrzędne prawo do biologicznie niezbędnego zasobu egzystencji ludzkiej.

Philippa de Boissière, która współpracuje z Centrum Demokracji w Cochabambie uważa, że „dla osób na całym świecie, te wspaniałe zwycięstwo nad korporacyjną pychą w Andach nie tylko stanowi nadzieję, na rzeczywiście możliwy inny świat” ale także fundamentalny przykład dla toczącej się szerszej walki z nadużyciami korporacji w Ameryce Południowej.

Dla Bechtelu droga do Boliwii i jej systemu wodnego została wybrukowana przez konsensus waszyngtoński, który umożliwił nowe warunki kredytowania. Pod koniec lat 1990. Bank Światowy nakazał boliwijskiemu establishmentowi prywatyzację zasobów wodnych Cochabamby jako warunku dalszego kredytowania inwestycji związanych z rozwojem gospodarki wodnej. W 1999 roku boliwijski rząd uzgodnił i podpisał umowę na czterdziestoletnią dzierżawę zasobów wodnych z tajemniczą spółką Aguas del Tunari zależną od Bechtelu. Ceny wody wzrosły o 50%, a w niektórych przypadkach podwójnie. Rezultat podwyżki

był katastrofalny dla przeciętnego mieszkańca Cochabamby. Wiele rodzin zostało zmuszonych do wstrzemięźliwości i wyboru między tak podstawowymi zasobami koniecznymi do przetrwania jak woda i żywność. Na nowe porządki, zaprowadzone ponad ich głowami członkowie lokalnych społeczności odpowiedzieli solidarnie, zamykając całe miasto, urządzając blokady, marsze i strajki generalne. Pomimo ciężkich represji zastosowanych przez boliwijskie siły bezpieczeństwa, rezultatem których była jedna ofiara śmiertelna i setki innych rannych, Bechtel zostały wydalone z kraju, mieszkańcy odzyskali zaopatrzenie w wodę, a zwycięstwo które odnieśli – jak podkreśla de Boissière – rezonuje na całym świecie do dziś.

Po przewrocie i utracie kontraktu jaki nastąpił po sukcesie wodnej rewolty w Cochabambie, Bechtel nie zamierzał kapitulować rozpoczynając prawne postępowanie przeciw Boliwii w sądzie handlowym Banku Światowego. Żądając 50 mln dolarów odszkodowania firma domagała się nie tylko zwrotu kosztów swojej niewielkiej inwestycji, ale i uiszczenia pokaźniej sumy na poczet „utraconych przyszłych zysków”, które Bechtel by uzyskał gdyby przedsięwzięcie nie zostało zablokowane. Zarząd Bechtelu i wynajęci przez niego prawnicy przegrali tę prawną batalię, okrywając ponownie imię swojej firmy niesławą. Do dnia dzisiejszego postawa mieszkańców Cochabamby stanowi inspirację z historii najnowszej dla wszystkich społeczności walczących o swoją suwerenność gospodarczą i zachowanie dostępu do podstawowych zasobów naturalnych. Silne grupy lobbystyczne dążące do uprzedmiotowienia i urynkowienia wszystkich tworów natury nie rezygnują z poddania chimerom giełdy tak fundamentalnych zasobów jak woda. Prezes Nestle Peter Brabeck-Letmathe uważa, że woda pitna nie jest prawem człowieka i powinna być sprzedawana tak samo jak każdy inny produkt. Jednocześnie śledztwo z kwietnia 2015 roku wykazało, że Nestlé przez 27 lat nielegalnie czerpało i butelkowało wodę na sprzedaż z obszaru Parku Narodowego San Bernardino w Kalifornii.

W 15. rocznicę wojny o wodę w Cochabambie minister pracy Boliwii, Gonzalo Trigo, odznaczył i przekazał nagrody 180 osobom i organizacjom społecznym z Cochabamby, które wzięły udział w wydarzeniach z przełomu wieku. Wydarzenia z Cochabamby zostały wplecione w fabułę głośnego hiszpańskiego filmu fabularnego „Nawet deszcz”.

Opracowanie: Damian Żuchowski

Na podstawie: [upsidedownworld.org](http://upsidedownworld.org), [democracyctr.org](http://democracyctr.org),  
[boliviaentusmanos.com](http://boliviaentusmanos.com), [brudnyzysk.pl](http://brudnyzysk.pl), [desertsun.com](http://desertsun.com)

Dla: WolneMedia.net